

BUNKER (1960)

1945. Buda ostromának utolsó napjaiban egy rombadőlt ház óvóhelyén 6 ember húzódik meg, akiket régen összefűznek a szeretet, barátság, vagy a gyűlölet szálai: egy német őrnagy, négyen a ház lakói közül és egy szökött munkaszolgálatos. Az idegtépő várakozás, remény és halálfélelem végtelen óráiban ezek az érzések kiéleződnek, rejtett bűnök lepleződnek le, titkok pattannak ki, s leplezetlenül csapnak össze a beszorultak emberi és világnézeti ellentétei. Míg kint a városért folyó ostrom utolsó ütközetei dúlnak, ők odalent vívják elkeseredett harcukat, s a mentés késik — a romeltakarító motorok zaját a végén már csak ketten hallják.

FB 86 (1960)

Krasznai Istvánt, a kiváló orvostanhallgatót kizárják az egyetemről, mert elhallgatta, hogy apja nyilas volt. A bizottság két tagja hiába akarja megvédeni az apjával szembeszegülő antifasiszta fiút, a merev osztályvezető akarata érvényesül. Krasznai rossz társaságba keveredik, átszökik a határon, hogy Amerikában befejezze tanulmányait. Később már látja, hogy bünszövetkezet hálójába került, amely vele akarja ellopatni professzora gyógyszer-kísérletei eredményét. Az életben most már másodszer csalódott diák színleg ugyan vállalja a feladatot, valóban azonban visszatérve, a kémek leleplezését segíti.

MAGÁNY (1961)

Az író tárgyválasztása bátor és rokonszenves; a személyi kultusz időszakát ábrázolja kommunista kritikával, s alakjait biztos lélektani érzéssel jellemzi. Egy gyermekszülésben meghalt fiatalasszony betegágyon írt naplójából ismerjük meg történetünk szereplőit: Ágnes első szerelmét, az illegális kommunista Pétert, ki éppen Ágnes miatt lett áruló, Kun Istvánt, a könyv kommunista hőstét, ki ártatlanul került börtönbe, s Ágnes életének súlyos vívódásait.

Az író műve középpontjába a hazugságot, s ennek különösen veszélyes fajtáját, az öncsalást állítja, szuggesztíven erősítve azt a meggyőződésünket, hogy a szocializmus mély erkölcsi tartalmánál fogva végülis félrelök minden, nevében jelentkező visszaélést, önző szándékot.

AJÁNLÓ BIBLIOGRÁFIA

BERKESI ANDRÁS

ÍRÓ MŰVEIHEZ

Kiadja:

*a Szolnok Megyei Verseghy Könyvtár,
a Szakszervezetek Megyei Könyvtára
és a Földművelésügyi Szolnok Megyei Szövetkezeti
Központja.*

BERKESI ANDRÁS 1919-ben született. A felszabadulás előtt textilgyári munkás volt, utána a Néphadsereg tisztje. 1949-ben koholt vádak alapján letartóztatták és elítélték. 1956-ban szabadlábra került, majd rehabilitálták. Az 1956-os ellenforradalomról írt, több kiadásban megjelent Októberi vihar c. regényével tűnt fel 1957-ben. Ez a mű ábrázolta elsőként az ellenforradalmat, és sikere bebizonyította, hogy a közönséget élénken érdekli a saját jelenét tükröző téma és maga a politika. Az Októberi viharért 1959-ben a József Attila-díj II. fokozatával tüntették ki. A regény folytatása a Vihar után c. mű.

Írásaival az új életet akarja segíteni és mindig a közelmúlt, vagy a jelen társadalmi eseményeit tükrözi. Széles olvasórétegek és főleg az ifjúság előtt népszerű formában tárja fel a politikai összefüggéseket. Kardos Györggyel társszerzőként dolgozott a Kopjások c. regényen, melyben az 1919-ben Magyarországon illegálisan alakult Klu-klux-klan történetét írták meg.

Berkesi András művei a Szolnok megyében levő könyvtárakból kölcsönözhetők, a Földművesszövetkezet könyvesboltjaiban és a falusi könyvterjesztőknél pedig megvásárolhatók.

OKTÓBERI VIHAR (1958), VIHAR UTÁN (1959)

A regény az 1956-os ellenforradalom első ábrázolása. Tipikus helyzeteket, tényeket örökít meg, olyanokat, melyeket az ellenforradalom napjaiban mindenki átélt. Az író őszintén, nyíltan, kommunista világnézetből eredő humanizmussal veti fel és oldja meg a sok kényes politikai problémát, s amellett a regény izgalmas, lebilincselően érdekes. Alakjai diákok és ipari tanulók, orvosok és munkások, kommunis-ták és ellenforradalmárok, megtévedt fiatalok, s tudatos árulók; az 56-os események mindenféle tanúja, részvevője.

A „Vihar után”-ban az „Októberi vihar” hősei új viszonyok közt lépnek fel. A regény főhőse a megtévedt Török László, november 4-e után elhagyta az országot, s különféle események — főleg ausztriai tapasztalatai, a pesti alvilág és a hazai reakció alakjaiból összetoborzott „szabadságharcosok” társasága — keserűen kijózanítják.

Az idehaza történő fejezetek központjában egy gyár ellenforradalom utáni élete tárul fel, egy kiábrándultsággal és hősiesség küzdelemmel teli világ, melynek eseményeiből első-sorban a párt újjászületésének folyamatát bontakoztatja ki, a kommunista felvilágosító-nevelő munka hősköltevényét alkotja meg az író.

KOPJÁSOK (1959)

A regényből egy titkos nacionalista fajvédő szervezet több évtizedes tevékenységét ismerjük meg. A felszabadulás óta a szervezet nyugatra emigrált tagjainak tevékenysége a népi demokratikus Magyarország ellen fordul. Középpont-ban Rajnay Ákos horthysta ezredes, később nyugaton a keleteurópai országok ellen irányuló kémtevékenység szak-értője, a magyar emigránsok katonai vonalának kiemelkedő alakja áll, aki jelentősen közreműködik az 1956-os magyar-orosz ellenforradalom előkészítésében is. Nagyszerű meg-oldás, hogy a kísértetiesen sötét tények a minden hájjal megkent, elaggott és kiégett, büszkeség és bűntudat közt hányódó úri gazember memoárjából tárulnak elénk.

Az egyéni lélekrajzon túl egy felbomlott osztály, a törté-nelem által számkivetett dzsentri-típus erkölcsstelen és érze-lemtelen mentalitására is leleplező világosság derül.